

Sygn. akt XXV C 1529/15

POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXV Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: **SSO Monika Włodarczyk**

Sędziowie: **SO Anna Błazejczyk**

SR (del.) Paweł Duda

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2017 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **M. T. – reprezentanta grupy, działającej na rzecz M. B., D. B., E. K., M. K., E. R., J. D. (1), J. D. (2), Z. M., M. M., J. J., K. M., K. O., P. F., L. P., L. J.**

przeciwko **Skarbowi Państwa - Generalnemu Dyrektorowi Dróg Krajowych i Autostrad**

o ustalenie

w przedmiocie ustalenia składu grupy

postanawia:

ustalić, że w skład grupy wchodzi:

- 1) M. T., działająca jako reprezentant grupy;
- 2) D. B.,
- 3) M. B.,
- 4) E. K.,
- 5) M. K.,
- 6) E. R.,
- 7) J. D. (1),
- 8) J. D. (2),
- 9) Z. M.,
- 10) M. M.,
- 11) J. J.,
- 12) K. M.,
- 13) K. O.,

14) P. F.,

15) L. P.,

16) L. J..

SR (del.) Paweł Duda SSO Monika Włodarczyk SSO Anna Błażejczyk

Sygn. akt XXV C 1529/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 stycznia 2014 r. (data prezentaty Sądu Okręgowego w Gdańsku – k. 2-3, t. I) powódka M. T., działając jako reprezentant grupy w składzie: D. B., M. B., E. K., M. K., E. R., J. D. (1), J. D. (2), Z. M., M. M., J. J., K. M., K. O., P. F., L. P., L. J., wniosła o:

1) rozpoznanie sprawy w postępowaniu grupowym,

2) ustalenie, że pozwany jest odpowiedzialny za szkody poniesione przez członków grupy podczas prowadzonej przez siebie inwestycji pod nazwą „Budowa mostu przez rzekę W. wraz z dojazdami w ciągu drogi krajowej nr (...)”.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa podała, że członkowie grupy są właścicielami zabudowanych nieruchomości położonych w miejscowości M. przy drodze krajowej nr (...) na odcinku stanowiącym ul. (...). Stanowią one ich miejsce zamieszkania. Reprezentantem grupy jest M. T.. Zdaniem strony powodowej pozwany był investorem zadania pod nazwą „Budowa mostu przez rzekę W. wraz z dojazdami w ciągu drogi krajowej nr (...)”. Podczas realizacji tej inwestycji doszło do uszkodzeń budynków spowodowanych przejazdem ciężkiego sprzętu kołowego drogą przy której położone są nieruchomości członków grupy, oraz prawdopodobnie również mikro wybuchami. Zdaniem strony powodowej rodzaj tych uszkodzeń, przyczyna i czas powstania powoduje, iż wyczerpana jest przesłanka z art. 1 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym.

W odpowiedzi na pozew z dnia 25 maja 2015 r. (data prezentaty Sądu Okręgowego w Gdańsku, k. 445 i n.) pozwany Skarb Państwa - Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad wniósł m.in. o odrzucenie pozwu, na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym z powodu braku podstaw do rozpoznania sprawy w postępowaniu grupowym.

Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2014 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku odmówił odrzucenia pozwu na podstawie art. 199 § 1 pkt 3 k.p.c. z uwagi na sprostowanie oznaczenia strony pozwanej dokonane na rozprawie. (k. 412)

Postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2016 r., które uprawomocniło się w dniu 14 maja 2016 r. (k. 610, 613-622, t. IV) Sąd Okręgowy, postanowił rozpoznać sprawę w postępowaniu grupowym.

Postanowieniem z dnia 10 czerwca 2016 r. (k. 625-627, t. IV) Sąd Okręgowy, postanowił dokonać w prasie o zasięgu lokalnym na koszt powódki ogłoszenia o toczącym się postępowaniu wskazując, że każda osoba, której roszczenie może być objęte przedmiotowym powództwem grupowym, może przystąpić do sprawy, składając pisemne oświadczenie o przystąpieniu do grupy w nieprzekraczalnym terminie 1 miesiąca od daty ukazania się tego ogłoszenia i przesyłając je do reprezentanta grupy – M. T., na adres jej pełnomocnika – adw. J. L..

Ogłoszenie o postępowaniu grupowym ukazało się w gazecie lokalnej – Kurier (...) (k. 643).

Pismem z dnia 20 lipca 2016 r. (k. 632-640, t. IV) pozwany Skarb Państwa wniósł o zawiadomienie w trybie art. 84 k.p.c. o toczącym się postępowaniu spółki (...) S.A. z siedzibą w (...) S.A. z siedzibą w M.. Żaden z powyżej wskazanych podmiotów nie zgłosił swojego udziału w sprawie, ani też nie kwestionował składu grupy.

Pismem z dnia 12 września 2016 r. (data stempla UP – k. 651-652, t. IV) pełnomocnik reprezentantki grupy – adw. J. L. – oświadczył, że żadna osoba nie złożyła jemu oświadczenia o przystąpieniu do grupy. Pełnomocnik załączył ostateczny wykaz grupy, w którym wraz z reprezentantką znajduje się 16 osób.

Zarządzeniem z dnia 24 października 2016 r. Sąd Okręgowy wyznaczył Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa jako reprezentantowi pozwanego termin jednego miesiąca na podniesienie ewentualnych zarzutów co do członkostwa określonych osób w grupie (k. 656, t. IV).

Pismem z dnia 28 listopada 2016 r. (data stempla UP – k. 666, t. IV; pismo k. 664-665, t. IV) strona pozwana wniosła zarzuty, co do członkostwa osób w grupie. Strona wskazała, że strona powodowa nie wykazała swojej legitymacji materialnej i ograniczyła się w tym zakresie jedynie do przedłożenia oświadczeń o przystąpieniu do grupy poszczególnych osób oraz przedłożenia prywatnych ekspertyz. Zdaniem strony przyjęcie założenia co do braku konieczności wykazywania podstawowych okoliczności z zakresu odpowiedzialności deliktowej, w tym również co do szkody i podmiotu poszkodowanego i przerwaniu tego obowiązku na etap następczych, indywidualnych spraw sądowych, prowadziłoby niejako do fikcyjności postępowania grupowego. Nawet bowiem przy hipotetycznym założeniu uwzględnienia roszczenia powoda o ustalenie, możliwe byłoby przyjęcie niezasadności a limine żądań poszczególnych członków grupy w ich indywidualnych przypadkach, chociażby z powodu nieudowodnienia prawa do nieruchomości, a tym samym szkody. Kwestia odpowiedzialności za szkodę jest immanentnie związana z problematyką podmiotu poszkodowanego. W opinii strony pozwanej brak podstawowych dowodów na istnienie roszczenia odszkodowawczego, zarówno w ujęciu materialnym, jak i procesowym, stanowi o jego bezzasadności. Zdaniem Skarbu Państwa z powyższych względów właśnie ustalenie członkostwa w grupie określonych osób w oparciu jedynie o treść ich oświadczeń o przystąpieniu do grupy, nie jest możliwe. Dlatego też w ocenie pozwanego po stronie powodowej występują braki w zakresie materiału procesowego, z którego wynikałyby ich uprawnienia w zakresie statusu członka grupy.

Z uwagi na podniesione zarzuty pełnomocnik strony powodowej (k. 687 i n., t. IV) wskazał m.in., że na żądanie Sądu może przedłożyć odpisy ksiąg wieczystych wszystkich nieruchomości, jednak w jego ocenie fakt powstania szkody, a także sporządzona w sprawie prywatna ekspertyza wskazują na materialnoprawną legitymację strony powodowej (członków grupy) i nie jest zasadnym kwestionowanie tego na obecnym etapie postępowania.

Wykonując kolejne zarządzenia pełnomocnik strony powodowej przedstawił odpisy zwykłe ksiąg wieczystych, w których jako właściciele i/lub współwłaściciele nieruchomości budynkowych oraz gruntowych położonych w miejscowości M. przy ul. (...) zostali wskazani M. T. (k. 694), M. B. i D. B. (k. 700-702v), E. K. i M. K. (k. 703-703v), E. R. (k. 704-704v), Z. M. i M. M. (k. 705-705v), K. M. (k. 706-706v), J. J. (k. 712-712v) oraz jako właściciele lub współwłaściciele nieruchomości gruntowych położonych w miejscowości M. w obrębie ewidencyjnym (...) zostali wskazani L. P. (k. 695-696), J. D. (1) (k. 697, k. 752), L. J. (k. 698-698v), P. F. (k. 699-699v, k. 753), J. D. (2) (k. 707-708, k. 750-751) i K. O. (k. 709-711).

Ponadto pełn. strony powodowej przedłożył uwierzytelnione kopie wypisów z rejestru gruntów dla nieruchomości położonych przy adresach: ul. (...) (uczestnik P. F. k. 739), ul. (...) (uczestnik L. P. k. 740), ul. (...) (uczestnik J. D. (2) k. 741), ul. (...) (uczestnik L. J. k. 742), ul. (...) (uczestnik J. D. (1) k. 743), wskazując ponadto, że usytuowanie zabudowy, jej charakter, wynikają z ekspertyz budowlanych złożonych do akt sprawy (pismo, k. 738-744, t. IV).

Sąd Okręgowy zważył i ustalił, co następuje:

W myśl art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń

w postępowaniu grupowym (Dz. U. z 2010 r., nr 7, poz. 44) po upływie wyznaczonego przez sąd terminu, nie krótszego niż miesiąc od dnia doręczenia powodowi zarzutów co do członkostwa, sąd wydaje postanowienie co do składu grupy.

Wskazać należy, że wydanie postanowienia co do składu grupy kończy drugą fazę postępowania grupowego, jaką jest formowanie grupy. Z chwilą wydania postanowienia co do składu grupy następuje petryfikacja składu grupy. Od tej chwili nie jest już możliwe przystępowanie do grupy. Zmniejszenie liczebności grupy może nastąpić jedynie w wyjątkowych przypadkach – wskutek śmierci członka grupy, zmiany postanowienia co do składu wskutek nowych okoliczności.

Mając na uwadze powyższe Sąd zobligowany był do ustalenia w niniejszej sprawie składu osobowego grupy. Wskazać należy, iż reprezentant grupy złożył oświadczenia członków grupy wraz z pozwem (k. 4 i 6, t. I; k. 301-310, k. 313, t. II), które zostały także uzupełnione i potwierdzone w piśmie procesowym z dnia 15 stycznia 2016 r. spełniając tym samym wymagania określone art. 12 cyt. ustawy (k. 579-595, t. III). W terminie wynikającym z ogłoszenia o wszczęciu postępowania grupowego zamieszczonym na skutek postanowienia z dnia 10 czerwca 2016 r. w Kurierze (...), który upłynął w dniu 13 sierpnia 2016 r., nie doszło do skutecznego przystąpienia żadnej innej osoby, niż wskazane w pozwie. (postanowienie – k. 625 i n.; ogłoszenie w Kurierze (...) – k. 643, pismo określające wykaz członków grupy k. 651-652).

Mając na uwadze charakter roszczenia, sprowadzającego się do żądania ustalenia odpowiedzialności pozwanego za powstałe szkody majątkowe, wskazać należy, że zgodnie z art. 16 ust. 1 zd. 2 ww. ustawy dla określenia czy dana osoba przynależy do grupy wystarczające było uprawdopodobnienie w/w okoliczności przez powoda.

Kwestie związane z dowodzeniem przynależności określonej osoby do grupy ustawodawca uzależnił bowiem od tego, czy dochodzone w postępowaniu grupowym roszczenie jest roszczeniem pieniężnym, czy też niepieniężnym. Niezależnie jednak od tego, czy sprawa w postępowaniu grupowym dotyczy roszczenia pieniężnego, czy też niepieniężnego, ciężar dowodzenia przynależności do grupy należy zawsze do jej reprezentanta. Ustawodawca złagodził jedynie zakres dowodzenia przynależności określonej osoby do grupy, w przypadku dochodzenia w postępowaniu grupowym roszczeń pieniężnych ustanowił bowiem wymóg udowodnienia. Natomiast w sprawach o roszczenia niepieniężne wystarczające jest uprawdopodobnienie przynależności określonej osoby do grupy.

Konsekwencją nieudowodnienia (nieuprawdopodobnienia) przynależności określonej osoby do grupy (podgrupy) przez powoda jest wyłączenie przez sąd tej osoby ze składu grupy.

Powoda (reprezentanta grupy) obciąża udowodnienie faktu przynależności określonej osoby do grupy, które uzasadnia roszczenie zgłoszone w postępowaniu grupowym (uprawdopodobnienie w sprawach o roszczenie niepieniężne). Natomiast pozwanego obciąża udowodnienie faktów tamujących i niweczących roszczenie powoda, a zatem faktów, które uzasadniają jego zarzuty przeciwko temu roszczeniu – reus excipiendo fit factor (A. Zieliński, Postępowanie cywilne. Kompendium, Warszawa 1996, s. 118).

Uprawdopodobnienie stanowi odstępstwo od reguły dowodzenia. Ustawodawca ustanawia domniemanie wszędzie tam, gdzie zachowanie szczegółowych przepisów o postępowaniu dowodowym nie jest konieczne (art. 243 k.p.c.). Uprawdopodobnienie przynależności określonej osoby do grupy nie daje pewności, lecz wyłącznie prawdopodobieństwo. Od oceny sądu zależy, czy dokonane na podstawie uprawdopodobnienia ustalenia są na tyle wiarygodne, aby na tej podstawie można było uznać za uprawdopodobnione fakty, na które strona się powołuje (T. D. [w:] J. B. i in., Kodeks..., s. 342; M. I., Charakterystyka prawna uprawdopodobnienia w postępowaniu cywilnym, NP (...)).

W myśl natomiast art. 21 ust. 3 ww. ustawy prawomocny wyrok zapadły w sprawie będzie mieć skutek wobec wszystkich członków grupy. Koniecznym było tym samym opracowanie szczegółowej imiennej listy członków grupy oraz co najmniej uprawdopodobnienie, że każda z nich spełnia warunki przynależności do grupy.

W ocenie Sądu Okręgowego strona powodowa składając pozew, a następnie dalsze pisma procesowe (k. 4 i 6, t. I; k. 301-310, k. 313, t. II; k. 578, t. III; k. 642, k. 651, t. IV; k. 693-712, t. IV; k. 717-732, t. IV; k. 738-744, t.

IV; k. 749-754, t. IV) dołączyła niezbędne dokumenty dotyczące przystąpienia do grupy poszczególnych osób, w tym dokumenty które bądź to wprost wskazywały na legitymację materialną do dochodzenia roszczeń, bądź też pośrednio uprawdopodobniały istnienie tejże legitymacji, a tym samym legitymacji do bycia członkiem grupy (vide dokumenty wskazujące na własność lub współwłasność nieruchomości budynkowych i/lub gruntów zabudowanych nieruchomościami budynkowymi, k. 694-712; 718-732; 739-743; 750-753, t. IV; oraz ekspertyzy prywatne, k. 14-297, t. I i II), wobec czego przynależność do grupy wymienionych osób w istocie nie budzi wątpliwości Sądu.

Zdaniem Sądu Okręgowego, reprezentant grupy sprostął ciężarowi dowodu spoczywającemu na nim, albowiem dowiódł przynależności poszczególnych członków do grupy, a Sąd dokonał weryfikacji złożonych oświadczeń oraz załączonych pozostałych dowodów, tj. ekspertyz budowlanych sporządzonych przez inż. S. H., a także odpisów zwykłych ksiąg wieczystych i wypisów z rejestru gruntów (k. 14 i n.; k. 64 i n.; k. 86 i n.; k. 110 i n.; k. 134 i n.; k. 158 i n.; k. 176 i n.; k. 195 i n.; k. 216 i n.; k. 232 i n.; k. 254 i n.; k. 275 i n.; ; k. 693-712, t. IV; k. 717-732, t. IV; k. 738-744, t. IV; k. 749-754, t. IV) i nie stwierdził przesłanek do wyłączenia z niej poszczególnych, indywidualnych osób.

Mając powyższe na uwadze, Sąd ustalił ostateczny skład osobowy grupy zaliczając w jej poczet wymienione w sentencji postanowienia 16 osób.

Rozważając, czy wymienione w sentencji postanowienia poszczególne osoby posiadają status strony w znaczeniu materialnym w pierwszym rzędzie trzeba wskazać raz jeszcze, że stosownie do art. 17 ust. 1 ustawy o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym Sąd wydaje postanowienie, co do składu grupy. W piśmiennictwie wskazuje się, że postanowienie sądu w przedmiocie składu grupy ma konstytutywny charakter. To nie oświadczenie określonej osoby o przystąpieniu do grupy, lecz dopiero postanowienie sądu o składzie grupy ostatecznie kształtuje skład grupy w postępowaniu grupowym (por. Małgorzata Sieradzka, Komentarz do art. 17 ustawy o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym, LEX). Mając na uwadze ten konstytutywny charakter postanowienia, co do składu grupy można uznać, że po uprawomocnieniu się postanowienia co do składu grupy, sąd nie będzie już badał, czy członkowi grupy co do zasady przysługuje status strony w znaczeniu materialnym. Wskazać jednak trzeba, że żaden przepis ustawy o dochodzeniu roszczeń

w postępowaniu grupowym nie przewiduje, by po uprawomocnieniu się postanowienia, co do składu grupy sąd nie mógł badać legitymacji materialnej członka grupy.

Tym samym wskazać należy, że zarzuty składane przez pozwanego w piśmie z dnia 28 listopada 2016 r. nie mogą być zarzutami skutecznymi, a to z kilku względów. Przede wszystkim ich ogólnikowy charakter oraz kwestionowanie legitymacji materialnej nie są skutecznymi zarzutami na obecnym etapie postępowania. Pozwany nie poczynił żadnych konkretnych zarzutów w zakresie członkostwa poszczególnych osób w grupie, a jedynie ogólnikowo wywiódł, że w sprawie nie udowodniono podstawowych okoliczności z zakresu odpowiedzialności deliktowej, w tym również co do szkody i podmiotu poszkodowanego.

Z takim zarzutem trudno się jednak zgodzić z uwagi, chociażby, na złożone do akt sprawy ekspertyzy, które w swoich konkluzjach są wyraźnie zbieżne, a mianowicie wskazują one, że

w budynkach powódki i członków grupy występują „świeże” tzn. powstałe w ciągu 24 miesięcy rozwarstwienia, które wskazują, że wynikły one w skutek tzw. obciążeń dynamicznych, tj. pochodzących z jezdni. Ponadto w ekspertyzach tych wskazano, że nie można także wykluczyć tego, iż ich powstanie było spowodowane mikrowybuchami. Tym samym przyczyny i zakres (tj. w których budynkach) ewentualnie szkody rzeczywiście powstały, a przede wszystkim – co jest istotą przedmiotowego postępowania – określenie podmiotu i/lub podmiotów odpowiedzialnych za ich ewentualne powstanie, a także wskazanie zdarzenia i/lub zdarzeń, na skutek których szkody rzekomo powstały, będzie dopiero przedmiotem dalszego postępowania. Sąd Okręgowy wskazuje, że na obecnym etapie postępowania nie sposób jest powyższe kwestie jednoznacznie przesądzać, a tym samym nie można z tych właśnie względów odmówić którejkolwiek z osób członkostwa w grupie. Odmienne działanie Sądu byłoby przedwczesne i nieusprawiedliwione. Jak bowiem wynika z dominującego poglądu doktryny i orzecznictwa, który w całości podziela Sąd rozpoznający niniejszą sprawę, ww. zarzuty stanowią zarzuty prawa materialnego, które nie mogą być rozpoznawane na obecnym etapie postępowania

(por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie w sprawie I ACz 868/12, niepubl.). Dlatego też podniesione zarzuty zostaną poddane szczegółowej ocenie na etapie postępowania rozpoznawczego.

Kolejnym argumentem przemawiającym przeciwko możliwości uwzględnienia zarzutów strony pozwanej, co do składu grupy, jest to, że strona powodowa przedłożyła zarówno odpisy zwykle ksiąg wieczystych, jak i uwierzytelnione wypisy z rejestru gruntów, które w zestawieniu ze sporządzonymi prywatnymi ekspertyzami, co najmniej uprawdopodobniają na obecnym etapie postępowania, że osoby, które jednocześnie złożyły oświadczenia o przystąpieniu do grupy, są osobami posiadającymi, legitymację do występowania w niniejszym procesie, i to zarówno legitymację procesową czynną, jak i materialną. Przypomnieć należy, że legitymacja procesowa to uprawnienie do poszukiwania ochrony prawnej w konkretnej sprawie, to znaczy, że osoba lub przedsiębiorstwo może występować w roli powoda lub pozwanego. W nauce prawa postępowania cywilnego, jak i w praktyce sądowej przyjmuje się na ogół, że legitymacja procesowa jest właściwością podmiotu, w stosunku do którego sąd może rozstrzygnąć o istnieniu albo nieistnieniu indywidualno – konkretnej normy prawnej przytoczonej w powództwie. Problem legitymacji procesowej występuje w każdym postępowaniu, ale przede wszystkim odgrywa on szczególnie istotną rolę w procesie cywilnym, na którego tle to pojęcie się zrodziło i wykształciło. Rozróżniana jest legitymacja procesowa czynna i bierna. Pierwsza dotyczy strony powodowej i oznacza uprawnienie do wszczęcia i prowadzenia procesu, druga dotyczy strony pozwanej i uzasadnia występowanie w procesie w charakterze pozwanego. Legitymacja materialna oznacza z kolei posiadanie przez dany podmiot prawa podmiotowego lub interesu prawnego mogącego podlegać ochronie na drodze sądowej. Najczęściej legitymacja materialna i procesowa pokrywają się, ponieważ z reguły każdy podmiot może domagać się we własnym imieniu i na swoją rzecz ochrony swego prawa przed właściwym organem.

Legitymacja materialna, a więc posiadanie prawa podmiotowego lub interesu prawnego do wytoczenia powództwa stanowi przesłankę materialną powództwa, a jej brak stoi na przeszkodzie udzieleniu ochrony prawnej. Brak legitymacji materialnej (czynnej lub biernej) skutkuje co do zasady oddaleniem powództwa. W sytuacji, gdy legitymacja materialna i procesowa zespala się, oddalenie powództwa następuje w istocie z braku legitymacji materialnej, którego rezultatem jest także brak legitymacji procesowej, będący wtórną przyczyną oddalenia powództwa.

Raz jeszcze powtórzyć należy, że Sąd dokonuje oceny istnienia legitymacji procesowej, a także legitymacji materialnej strony w chwili orzekania co do istoty sprawy, a więc końcowego rozstrzygnięcia spory. Brak legitymacji zarówno czynnej jak i biernej prowadzi do wydania wyroku oddalającego powództwo. Wskazać należy tym samym, że kategoryczne rozstrzygnięcie ww. kwestii na obecnym etapie byłoby w istocie przedwczesne. Niemniej jednak po dokonaniu analizy dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy, Sąd Okręgowy uznał, że w istocie osoby, które złożyły oświadczenia o przystąpieniu do grupy, wykazały również, w wystarczającym na obecnym etapie postępowania stopniu, swoje uprawnienie do występowania jako strona w procesie.

Argumentacja pozwanego była tym samym bezzasadna w zakresie w jakim miała na celu skuteczne pozbawienie którejkolwiek z osób, wskazanych w sentencji postanowienia, statusu członka grupy w niniejszym postępowaniu.

Przypomnieć należy, że wszystkie roszczenia zgłoszone w sprawie niniejszej, tj. o ustalenie odpowiedzialności za szkodę wywołaną czynem niedozwolonym mają charakter jednorodząjowy. Z uzasadnienia pozwu oraz załączonych dokumentów wynika, że każdy

z członków grupy zamieszkuje, a także, że przysługuje mu prawo do nieruchomości budynkowej i/lub gruntowej zabudowanej nieruchomościami budynkowymi, w tej samej miejscowości M. na tej samej ulicy, tj. ul. (...). Zdaniem Sądu wszystkie roszczenia oparte są na takiej samej podstawie prawnej i wywodzone są z tych samych zdarzeń faktycznych (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12 października 2015 r., sygn. VI ACz 1506/15, niepubl.). O powyższym świadczy fakt, iż chodzi o te same zdarzenia wywołujące szkodę, tj. nadmierne obciążenie jakie wystąpiło na drodze, przy której położone są budynki mieszkalne członków grupy co było spowodowane przejazdem ciężkiego sprzętu kołowego w związku z realizacją inwestycji pod nazwą „Budowa mostu przez rzekę W. wraz z dojazdami w ciągu drogi krajowej nr (...)” oraz mikrowybuchami również prowadzonymi w celu realizacji ww.

inwestycji. To zdarzenie jak twierdzi reprezentant grupy oraz wszyscy jej członkowie, powołując się na prywatne opinie, sporządzone w drugiej połowie 2011 r, tj. niezwłocznie po rozpoczęciu realizacji inwestycji, było przyczyną uszkodzeń budynków mieszkalnych, niezależnie od ich stanu technicznego.

Wskazać również należy, że sąd wydając postanowienie podczas drugiej fazy postępowania grupowego, czyli przyznając określonej osobie status członka grupy, powinien porównać roszczenie zgłoszone przez tę osobę z cechami modelowej grupy określonej

w postanowieniu wydanym na mocy art. 10 ww. ustawy. Roszczenie zatem pojedynczej osoby powinno się mieścić w granicach przedmiotowych roszczenia grupowego, określonego w postanowieniu wydanym na mocy art. 10 w zw. z art. 1 ww. ustawy. Podkreślenia wymaga w tym miejscu fakt, że skład grupy jaki został określony w pozwie jest w istocie składem osobowym grupy wskazanym w sentencji przedmiotowego postanowienia, a roszczenia poszczególnych osób mieszczą się bez wątplenia w granicach przedmiotowych roszczenia grupowego. Wszystkie bowiem osoby objęte pozwem wystąpiły z wnioskiem o udzielenie ochrony prawnej w tej samej formie, zgłaszając to samo roszczenie, tj. roszczenie o ustalenie odpowiedzialności pozwanego – Skarbu Państwa – Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad za szkody poniesione przez członków grupy.

Z tych względów, na podstawie powołanych przepisów, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji postanowienia.

SR (del.) Paweł Duda SSO Monika Włodarczyk SSO Anna Błażejczyk

Zarządzenia:

1. (...):
  - a. (...);
  - b. (...);
2. (...).
3. (...)

SSO Monika Włodarczyk